

verhaal 65

Geloof, Hoop en Liefde.

Drie bijzonder belangrijke woorden die op mijn persoonlijke leven veel invloed hebben gehad. Vooral zo rond de kerstperiode en in de herfst word ik met deze drie belangrijke woorden bijzonder getroffen. Het lijkt me goed bij het begin te beginnen. Mijn vader is ergens in 1942 door verraad van een bekende (waarvan de naam in onze familie nooit is genoemd) door de destijds bijzonder aanwezige Duitse militairen gearresteerd. Reden: hij was in het bezit van een 'Oranje-krantje', wat als illegale lectuur werd beoordeeld. Halverwege mei 1945 werd hij vrijgelaten en is hij (bijzonder vermagerd) dus naar zijn eigen gezinnetje teruggekeerd. Moeder was uitermate verrast toen plotseling weer thuis was. De kennisgeving van vrijlating via Rode Kruis kwam pas 14 dagen daarna in de brievenbus. Een uiteraard bijzondere vreugdevol terugzien voor beide ouders. In mei 1946 werd ik geboren. Een prachtige baby (volgens de overleveringen) en bijzonder welkom.

In 1962 (ik was dus ruim 18 jaren oud) werd ik opgeroepen voor een Keuring voor Militaire Dienstplicht in Groningen. Vrij snel na deze keuring ontvingen mijn ouders bericht dat ik een lichamelijk en geestelijk bijzonder sterke persoon bleek te zijn en werd ik verplicht deel te nemen aan een vervolgkeuring. Uitkomst: te gezond voor deelname aan dienstplicht bij de landmacht of luchtmacht, maar uitstekend geschikt om als marinier aan mijn dienstplicht te voldoen. Echte 'naoorlogse kwaliteit' dus. In januari 1966 werd ik daadwerkelijk opgeroepen me te melden in de Marinierskazerne in Doorn. Na een 'reguliere' opleiding van 4 maanden werd ik uitgezonden naar de kazerne op Curaçao voor een periode van ongeveer anderhalf jaar. Dus: anderhalf jaar niet naar huis en geen ECHTE menselijke contacten met de dierbare mensen 'thuis'. Kerstdagen 1966 en andere hoogtijdagen moesten worden doorgebracht in deze tropische omgeving. Geen familieleden om me heen, geen menselijke liefde. Tot mijn grote verbazing en schrik, kreeg ik vlak voor de kerst een grammofoonplaatje waarop ik de stemmen van mijn vader, oudste zus en verkering kon beluisteren die me stuk voor stuk heel bijzondere, liefdevolle en goede kerstdagen wensten. Ontroerend mooi om zo de stemmen van dierbaren te mogen beluisteren. Ik heb daarin duidelijk de indruk gekregen dat God hierin zijn hand heeft gehad. Wekelijks op zondag mochten Kerkdiensten worden bezocht buiten de kazerne en daar werd graag gebruik van gemaakt. Tijdens deze bijzondere kerstdagen heb ik verschillende Kerkdiensten meegemaakt. Was bijna niet uit de kerk weg te krijgen, omdat ik steeds weer volop genoot van al het goede. Voor mij kreeg ik hierdoor de TROOST, de KRACHT en volop LIEFDE van onze "GROTE VADER" om de nog lange periode van eenzaamheid goed te kunnen verdragen. Ik wist me getroost en gesterkt door zowel mijn AARDSE, alsook mijn HEMELSE vader. Ik kon verder, vol vertrouwen op een verder goed verloop. Kon weer getroost, weerbaar en vol vertrouwen verder gaan om mijn zware dienstplicht voort te zetten en tot een goed einde te brengen. Bijzonder getroost door GELOOF, HOOP EN LIEFDE.

Een andere bijzondere indruk was de geboorte van mijn eerste kind. Mijn lieve vrouw baarde een prachtige zoon. Ik heb de bevalling mee mogen maken en kreeg als eerste een prachtig klein, lief mensje in handen. Onvoorstelbaar. Wat een geweldig GODSGESCHENK. Ik moest daarbij direct denken aan de geboorte van Gods zoon. Ook onze zoon werd midden in de nacht geboren en ik had zo bijzonder graag aan heel Leeuwarden te kennen willen geven, dat ik papa was geworden, net zo als God het destijds WERELDWIJD kenbaar wilde maken! In theorie had ik het al helemaal voorbereid: ik zou boven op de Oldehove klimmen, schijnwerpers op mij gericht en met een bijzonder krachtige geluidsinstallatie heel Leeuwarden wakker willen roepen om mijn geweldige nieuws te vertellen. Een (veel) zwakkere bekendmaking dan Jezus' geboorte, maar wel een beetje in dezelfde lijn. Kon me Gods onvoorstelbare blijdschap zo heel goed voorstellen. De hele wereld moest immers weten wat voor groot wonder er gebeurd was. Hoe onvoorstelbaar rijk ik plotseling was geworden. Maar ook: hoe rijk de WERELD was geworden. Ruim een jaar later werden we vader en moeder van een prachtige dochter. Dus volop reden voor dankbaarheid aan onze Hemelse Vader en

steeds mogen genieten van een bijzonder KOSTBAAR leven. We hebben GODDANK een prachtig leven mogen beleven met ons eigen gezinnetje en (uiteraard) met heel veel lieve goede, fijne mensen om ons heen. Zowel familieleden als ook bijzonder vele kerkbezoekers. In onze huwelijkse periode heb ik veel kerkelijke ambten mogen vervullen (o.a. zondagschool-meester, kerkenraadslid, scribe, voorzitter van het Salvatorkoor enzovoort). Helaas heeft mijn echtgenote slechts een korte levensperiode mee mogen maken, ze is in 2005 overleden aan een ongeneeslijke kanker. Gelukkig mochten we ook aan het einde van haar leven terugkijken op ontzettend veel hulp en troost en bovenal bijzonder veel goede perioden en momenten vol GELOOF, HOOP en LIEFDE!!!!!!!

Mocht mijn bijdrage t.z.t. worden gepubliceerd dan verzoek ik u maximaal mijn initialen (JHB) te vermelden, dus niet mijn volledige naam.

Hartelijke groet,
Koos Berger (Jacobus Hendrik Berger)